

Tisvilde Kystsikringslag

Vest

for Holløse

60 år

(1954 – 2014)

En kort beretning om "Tisvide kystsikringslag Vest for Holløse", de lovgivningsmæssige vanskeligheder og den tekniske udvikling. Beretningen vedrører overvejende den historiske udvikling i de 60 år, laget har eksisteret.

Skrænterne mod Kattegat øst for Tisvide Hegn var indtil år 1900 græsklædte med mod havstokken over en bred sandstrand. Bygningen af en stor dækmole ud for Tisvide fiskerleje medvirkede til en kraftig erosion af skrænter og strand fra molen i østgående retning. Efterhånden som skademe vandrede frem, oprettedes selvstændige kystsikringslag. Omkring 1950 blev det vores tur. Vegetationen var forsvundet i havet, og skrænterne stod i sandblandet ler, der skred i regn og blæst. En kreds af kystgrundejere indbragte spørgsmålet om sikring for

I 1954 afsagde Landvæsenkommissionen for Frederiksborg Amt et par kendelser, der stadfæstede oprettelsen af vores

kystsikringslag, dets udstrækning, medlemmer, vedtægter, opgaver m.v. Anlægsudgifterne dækkedes af grundejerne, Amtet, Kommunen og – bemærkelsesværdigt – Staten, under en beskæftigelsesbevilling.

De betydelige udgifter, der siden er løbet på til dækning af reparationer og forbedringer, er afholdt af lagets medlemmer og for et mindre – men velkomment – beløbs vedkommende af stormflodsmidler, der er privatfinansierede.

Det oprindelige sikringsanlæg bestod af et glacis af store sten lagt på et gruslag bag en let pæleramning langs skræntens fod. Vinkelret på glaciset havde man nedrammet pæleholder med en længde af ca. 50 m og en indbyrdes afstand på 60 m. Anlægget var ganske traditionelt og havde en god virkning. De runde granpæle var korte og tilbøjelige til at løsnes ved opdriften og havets flytning af sandbunden. Det gav laget endeløse reparationer, udlægning af sandsække langs høfderne og sammenbindinger af pælene med vandrette lægter af træ eller jernbaneskinner.

Det var tydeligt, at trækonstruktionens tid var forbi. Samtidigt erstattede man mange steder høfder (vinkelrette på kysten) med bølgebrydere (parallelle med kysten). Vort lag besluttede i 1995 over en årrække at afløse pælekonstruktionerne med sten og i statte høfderne med bølgebrydere. Finansieringen dækkedes af en kraftig forhøjelse af medlemmernes bidrag i en byggeperiode anslået til ca. 5 år. Planen gennemførtes for de 10 østligste høfders vedkommende, mens de 3 vestligste bevaredes som stenkonstruktioner efter lokale ønsker.

De omfattende ændringer af konstruktionerne og finansieringen af disse stillede betydelige krav til bestyrelsens viden og handlegkraft og generalforsamlingens forudsigtelighed. Det kom til at betyde meget for udviklingen, at Kystdirektoratet var bemandet med kyndige medarbejdere, der ydede værdifuld bistand. Hertil kom, at laget siden 1985 har haft en rådgiver, Erik Biering, med indgående kendskab til nordkystens problemer samt til kommunalpolitiske forhold.

Forud for Kystbeskyttelseslovens vedtagelse i 1988 oprettedes Samvirket af Nordsjællandske kystbeskyttelses- og digelag på initiativ af Peter Tholstrup, Bo Jacobsen og Frederik Teisen. Disse lag havde åbenbare fælles interesser, men rugede i starten over egne problemer og navnlig mangel på penge. Samvirkets vedtægt er et kunststykke, der understreger medlemmernes frihed på alle områder. Man holder et årsmøde, (gen)vælger et lille forretningsudvalg, og beretter tilidsfuldt om løbende problemer.

På grund af den ihærdige indsats og de store investeringer har vi i dag et velfungerende fast anlæg, der er godt rustet til en fremtid, som fortsat vil byde på store udfordringer både fra vejrguderne og – ikke mindst – fra kommunale og statslige/regionale myndigheder.

Frederik Teisen.